

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 17ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Maurizio Polissenì κατά Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O., Antonio Giuliano

(Υπόθεση C-217/09) ⁽¹⁾

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Δημόσια υγεία — Φαρμακεία — Εγγύτητα — Εφοδιασμός του πληθυσμού με φάρμακα — Άδεια εκμεταλλεύσεως — Γεωγραφική κατανομή των φαρμακείων — Θέσπιση περιορισμών βάσει του κριτηρίου της πυκνότητας του πληθυσμού — Ελάχιστη απόσταση μεταξύ των φαρμακείων)

(2011/C 120/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maurizio Polissenì

κατά

Azienda Sanitaria Locale N. 14 -V.C.O. Omegna, Antonio Giuliano

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Ερμηνεία των άρθρων 43, 152 και 153 ΕΚ — Έναρξη λειτουργίας νέων φαρμακείων — Εθνική ρύθμιση που εξαρτά τη χορήγηση αδειας μετεγκαταστάσεως φαρμακείου από την τήρηση ελαχίστης αποστάσεως μεταξύ δύο φαρμακείων

Διατακτικό

1) Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει, καταρχήν, εθνικές ρυθμίσεις, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, που επιβάλλουν περιορισμούς για την εγκατάσταση φαρμακείων προβλέποντας ότι:

— σε κάθε φαρμακευτική ζώνη επιτρέπεται, καταρχήν, η εγκατάσταση ενός μόνον φαρμακείου ανά 4 000 ή 5 000 κατοίκους, και

— κάθε φαρμακείο πρέπει να τηρεί ελάχιστη απόσταση σε σχέση προς τα ήδη υφιστάμενα φαρμακεία, απόσταση η οποία, κατά κανόνα, είναι 200 μέτρα.

2) Ωστόσο, το άρθρο 49 ΣΛΕΕ απαγορεύει τέτοιες εθνικές ρυθμίσεις όταν οι βασικοί κανόνες των 4 000 ή 5 000 κατοίκων και των 200 μέτρων εμποδίζουν, σε μια γεωγραφική ζώνη που εμφανίζει ιδιαίτερα δημογραφικά χαρακτηριστικά, τη δημιουργία επαρκούς αριθμού φαρμακείων ικανών να εξασφαλίσουν την κατάλληλη φαρμακευτική εξυπηρέτηση, πράγμα που εναπόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ ΕΕ C 205 της 29.8.2009.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 15ης Δεκεμβρίου 2010 [αίτηση της Commissione tributaria provinciale di Taranto (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Soc Agricola Esposito srl κατά Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

(Υπόθεση C-492/09) ⁽¹⁾

(Άρθρα 92, παράγραφος 1, 103, παράγραφος 1, και 104, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγίες 2002/20/ΕΚ, 2002/21/ΕΚ και 2002/77/ΕΚ — Τέλος υπέρ του Δημοσίου — Μερικώς απαράδεκτο — Ερωτήματα ως προς την απάντηση των οποίων δεν υπάρχει καμία εύλογη αμφιβολία)

(2011/C 120/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione tributaria provinciale di Taranto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Soc Agricola Esposito srl

κατά

Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Commissione tributaria provinciale di Taranto — Ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 33), και των άρθρων 12 και 13 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 21) — Επιβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως παροχής συνδρομητικών υπηρεσιών — Μη επιβολή του τέλους στις κάρτες προπληρωμένου χρόνου ομιλίας — Επιτρεπτό

Διατακτικό

- 1) Το μέρος του τέταρτου ερωτήματος που αφορά την οδηγία 2002/77/ΕΚ της Επιτροπής, της 16ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με τον ανταγωνισμό στις αγορές δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, καθώς και το έκτο ερώτημα είναι απαράδεκτα.
- 2) Η οδηγία 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία περί αδειοδοτήσεως), και η οδηγία 2002/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία-πλαίσιο), δεν απαγορεύουν την επιβολή τελών όπως το τέλος υπέρ του Δημοσίου.

(¹) ΕΕ C 24 της 30.1.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Ιανουαρίου 2011 — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-205/10 P, C-217/10 P και C-222/10 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Αγωγή αποζημιώσεως — Συνέπειες για τη δημόσια υγεία του πυρηνικού ατυχήματος στο Thule (Γροιλανδία, Δανία) — Οδηγία 96/29/Ευρατόμ — Παράλειψη της Επιτροπής να θεσπίσει μέτρα κατά κράτους μέλους]

(2011/C 120/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσιόντες: Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P) Brigit Lind (C-222/10 P) (εκπρόσωποι: I. Anderson, Advocate)

Αντίδικος κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Πατακιά και E. White)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά των διατάξεων του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 24ης Μαρτίου 2010 στις υποθέσεις T-516/08, Eriksen κατά Επιτροπής, T-6/09, Hansen κατά Επιτροπής, και T-5/09, Lind κατά Επιτροπής, με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως προδήλως στερούμενες παντός νομικού ερείσματος τις αγωγές με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που οι νυν αναιρεσιόντες ισχυρίζονται ότι υπέστησαν λόγω της παραλείψεως της Επιτροπής να θεσπίσει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να υποχρεωθεί η Δανία να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/29, για τον καθορισμό των βασικών κανόνων ασφάλειας για την προστασία της υγείας των εργαζομένων και του πληθυσμού από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιονίζουσες ακτινοβολίες (ΕΕ L 159, σ. 1), και να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές στους εργαζομένους που εμπλέκονται στο πυρηνικό ατύχημα στο Thule (Γροιλανδία), κατά παράβαση του ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όσον αφορά τις συνέπειες του ατυχήματος αυτού για τη δημόσια υγεία, που εκδόθηκε στις 10 Μαΐου 2007 [αναφορά 720/2002, 2006/2012 (INI)]

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τους H. H. Eriksen και B. Hansen καθώς και την B. Lind στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Ιανουαρίου 2011 [αίτηση του Διοικητικού Εφετείου Θεσσαλονίκης (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Σουζάνα Βερκίζη-Νικολακάκη κατά Ανωτάτου Συμβουλίου επιλογής προσωπικού (Α.Σ.Ε.Π), Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

(Υπόθεση C-272/10) (¹)

[Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνική πολιτική — Άρθρο 155, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 8 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου στον δημόσιο τομέα — Διαδοχικές συμβάσεις — Κατάχρηση — Κυρώσεις — Μετατροπή σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου — Δικονομικοί κανόνες — Αποκλειστική προθεσμία — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας — Υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων]

(2011/C 120/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Εφετείο Θεσσαλονίκης